

Службата не се заключава въ голѣмината на удоветѣ. Нѣкой уදъ може да е голѣмъ, но извѣршва малка служба. И обратно: нѣкой уදъ може да е малъкъ, но извѣршва голѣма служба.

При всички тия положения, съвременнитѣ хора отдѣлятъ човѣка отъ цѣлата природа. Запримѣръ, тѣ не помислятъ даже върху въпроса, че между човѣка и растенията, отъ една страна, както и между човѣка и животнитѣ, отъ друга страна, има тѣсна врѣзка. Тѣ поставятъ себе си като центъръ на вселената. Като погледнатъ къмъ слънцето, къмъ звездитѣ, тѣ намиратъ, че всичко е създадено само за тѣхъ. Ако, наистина, всичко е създадено за хората, тогава нека се запитатъ, тѣ за кого сѫ създадени. Обаче, като се наѣкнатъ на този въпросъ, хората казватъ, че по-високи сѫщества отъ човѣка нѣма. Тѣ считатъ човѣка като божество, надъ което нищо друго не сѫществува. Това твърдение е залегнало дѣлбоко въ умоветѣ на ученитѣ и на философитѣ. Като четете и най-отвлѣченитѣ философии, ще видите, че и тамъ, като се говори за Бога, пакъ човѣка разбираятъ. Като се молятъ на Бога, съвременнитѣ хора пакъ себе си разбираятъ. Тѣ се молятъ за знание, за богатство, за сила и казватъ: Господи, ако ни дадешъ повече сили, повече знание и богатство, ще видишъ, какъ можемъ да преустроимъ свѣта. Това показва, че хората правятъ редъ опити за преустройството на свѣта, а после се питатъ, защо свѣтътъ е толкова разбѣрканъ. Свѣтътъ е разбѣрканъ, понеже хората правятъ опити сами, безъ да се допитватъ и подчиняватъ на великитѣ Божии закони. И, следъ като направятъ редъ пogrѣшки въ това направление, тѣ се запитватъ, защо Господъ не оправи свѣта. Този е единствениятъ въпросъ, на който не може да се отговори. Запитали единъ негърски проповѣдникъ: Какво е правилъ Господъ преди създаването на свѣта? Проповѣдникътъ отговорилъ: Преди създаването на свѣта, Господъ сѣкъль пржте, съ които да бие неразумнитѣ деца. Кои сѫ неразумнитѣ деца? Тѣ сѫ хората, които, като не разбираятъ живота, правятъ опитъ съ експлозивни вещества. За тѣзи деца, именно, Богъ е сѣкъль пржте. Обаче, това обяснение още не разрешава въпросите на живота.

Въ прочетената глава отъ Евангелието на Лука се застѣгатъ много въпроси, между които и този за женитбата. Женитбата на съвременнитѣ хора представя преходна фаза, край на нѣщо. Докато хората се женятъ и за мѫжъ оти-